Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Hauch, Johannes Carsten FRA: Houstrup, Jens Christian (1860-05-10)

Citation: Houstrup, Jens Christian : ”BREV TIL: Hauch, Johannes Carsten FRA: Houstrup, Jens Christian (1860-05-10)”, i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 437. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000131.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Houstrup, Jens Christian , *Breve fra og til C. Hostrup,*

C. Hostrup til C. Hauch.
Silkeborg, d. 10. Maj 1860

Den Dag, paa hvilken dette Brev kan naae Dem, er efter min Beregning Deres 70de Fødselsdag, og jeg kan ikke lade denne Dag gaae hen uden ogsaa at bede om et Ord med. Jeg hører vist til dem, der har Dem allermeest at takke for, og det skulde De dog engang have at vide.

Af hvor forskjelligt Malm vi to end er, er der Noget hos Dem, som fra min første Ungdom har draget mig til Dem. Jeg fandt i Deres Digtervirksomhed Noget, som jeg savnede hos alle vore Digtere, selv saa tidt hos Oehlenschläger, og det var de dybe Toner, det var det Religiøse, — om jeg maa kalde det saaledes, — ikke klinet paa og tvunget ind i Digtet, men klingende med igjennem det Hele. Det er vel egentlig det Shakspearske, som man saa tidt har tillagt Dem, at De skildrer Menneskelivet som noget Alvorligt, som et Forhold til Gud, at De peger paa Skyld og Straf der, s. 438hvor de Andre kun seer Ulykke. Det er min Overbeviisning, at De derved har haft og vil have stor Betydning i en Tid som vor, især for unge Mænd, og det var det, jeg vilde sige Dem, at De ogsaa har virket alvorligt styrkende ind paa mig. Jeg er ingen Philister, som vil bedømme Digterne efter den reelle Nytte, de gjør; men saa sandt det er en god Gjerning at vække Slægten, at synge den Sang, der styrker til Kampen, saa har De en skjøn Virksomhed at see tilbage paa, og vi, den yngre Slægt, saameget at takke Dem for. Nu, det vil vel nok blive sagt Dem bedre og kjønnere af Andre, end jeg nu kan gjøre det; men det vil maaskee ogsaa glæde Dem at høre det af min Mund.

Siden jeg har lært Dem personlig at kjende, er min Taknemmelighed ogsaa stadig voxet imod Dem, og der er mange af de Samtaler, som jeg har haft med Dem, der have slaaet an hos mig paa samme Maade som Deres bedste Digte. Men jeg har jo nu en Part af Dem til daglig Ledsager, og hende, min Elisabeth, saasandt hun er Deres ægte Datter, vilde jeg ogsaa gjerne takke Dem for. Ja ogsaa i hendes Hjerte klinger den dybe Streng saa fuldt, at hun er mig et Vidunder i Sammenligning med enhver anden Kvinde, jeg har seet, og de Fleste af dem, selv de, som have blændende Fortrin, forekommer mig som Dukker ved Siden af hende. Og saasandt det er Deres Huus, der har bevaret hende, som hun er, saa reen og s. 439varm og trofast og forstandig og dyb, som hun er, saa takker jeg Dem og Deres Kone, fordi De saaledes har gjort mig til den lykkeligste Ægtemand i Landet.

Ja, jeg kom til at skeje ud fra, hvad jeg egentlig vilde skrive om, men det er Dem vel ogsaa kjært at høre dette.

Og saa til Lykke med et godt fuldendt Dagværk, og Gud give Dem en venlig Aften ovenpaa !

Deres
C. Hostrup.